

บทที่ 4

138903

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

1. ผลจากการใช้ออร์โนน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้สูตรปานามอไทยที่มีอายุ 10 วัน ให้อาหารที่ผสมออร์โนนเป็นเวลา 10 วัน

1.1 ผลของออร์โนนต่อการเจริญเติบโต

ผลจากการใช้ออร์โนน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้สูตรปานามอไทยมีอายุ 10 วัน ให้อาหารที่ผสมออร์โนนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้น้ำหนักเฉลี่ยของปานามอไทยเพคเมียไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยกลุ่มทดลอง 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และกลุ่มควบคุม มีค่าเท่ากับ 38.17 ± 9.33 , 33.79 ± 2.79 , 35.75 ± 5.83 และ 33.58 ± 5.00 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ผลจากการใช้ออร์โนน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้สูตรปานามอไทยมีอายุ 10 วัน ให้อาหารที่ผสมออร์โนนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้ความยาวเฉลี่ยของปานามอไทยเพคเมียไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยกลุ่มทดลอง 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และกลุ่มควบคุม มีค่าเท่ากับ 11.99 ± 0.79 , 11.78 ± 0.56 , 12.03 ± 0.47 และ 11.82 ± 0.2 เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

1.2 ผลของออร์โนนต่ออัตราการเจริญเติบโต

ผลจากการใช้ออร์โนน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้สูตรปานามอไทยมีอายุ 10 วัน ให้อาหารที่ผสมออร์โนนเป็นเวลา 10 วัน มีผลทำให้อัตราการเจริญเติบโตในระดับความเข้มข้น 100 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม กับกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยมีค่าเท่ากับ 32.77 ± 4.19 และ 21.11 ± 4.19 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนชุดความเข้มข้น 60 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม อัตราการเจริญเติบโตไม่แตกต่างทางสถิติ ($P > 0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุมและกลุ่มความเข้มข้น 100 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีค่าเท่ากับ 25.55 ± 5.85 และ 30.00 ± 5.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

1.3 ผลของออร์โนนต่ออัตราส่วนเพศเมีย

ผลจากการใช้ออร์โนน 17 β -estradiol ผสมอาหาร โดยใช้ลูกปลาหมอยาไทยมีอายุ 10 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โนนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้อัตราส่วนเพศของปลาหมอยาไทยเพศเมียไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยกลุ่มทดลอง 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และกลุ่มควบคุม มีค่าเท่ากับ 72.98 ± 6.14 , 81.24 ± 7.59 , 73.75 ± 16.01 และ 52.47 ± 25.12 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

1.4 ผลของออร์โนนต่อดัชนีความสมบูรณ์เพศ

ผลจากการใช้ออร์โนน 17 β -estradiol ผสมอาหาร โดยใช้ลูกปลาหมอยาไทยมีอายุ 10 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โนนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้ดัชนีความสมบูรณ์เพศเฉลี่ยของปลาหมอยาไทยเพศเมียไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยกลุ่มทดลอง 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และกลุ่มควบคุม มีค่าเท่ากับ 6.13 ± 0.48 , 6.73 ± 2.99 , 6.88 ± 1.58 และ 8.97 ± 3.90 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 2 ความยาวเฉลี่ย น้ำหนักเฉลี่ย และ อัตราออดเฉลี่ยของปลาหม้อไทยเพศเมีย เมื่อสื้นสุดการทดลองที่ใช้ คุกป่าลดลง อยู่ 10 วัน ได้รับอาหารผสมฮอร์โมน 17β -estradiol เป็นระยะเวลา 10 วัน

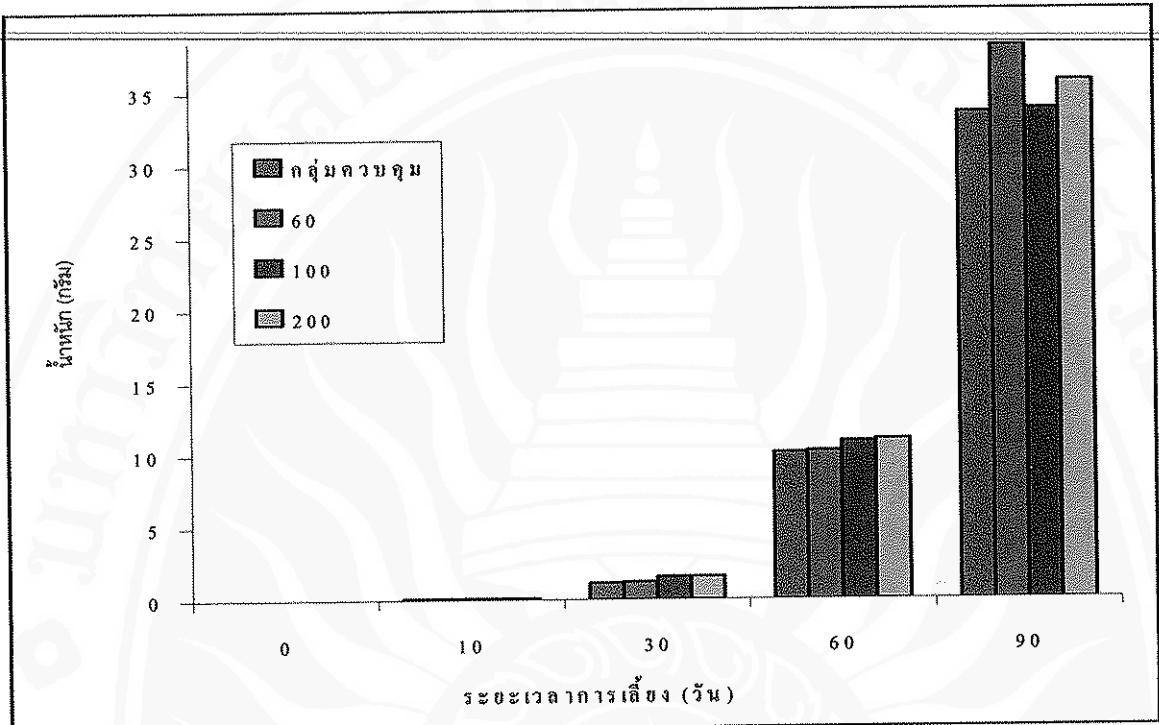
ความเข้มข้นของฮอร์โมน (มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	ความยาวเฉลี่ย (เซนติเมตร)	น้ำหนักเฉลี่ย (กรัม)	อัตราออดเฉลี่ย (เปอร์เซ็นต์)
กลุ่มควบคุม	11.82 ± 0.20^a	33.58 ± 5.00^a	21.11 ± 4.19^a
60	11.99 ± 0.79^a	38.17 ± 9.33^a	25.55 ± 5.38^{ab}
100	11.78 ± 0.56^a	33.79 ± 2.79^a	32.77 ± 4.19^b
200	12.03 ± 0.47^a	35.75 ± 5.83^a	30.00 ± 5.00^{ab}

หมายเหตุ : อักษรที่เหมือนกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)
อักษรที่แตกต่างกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

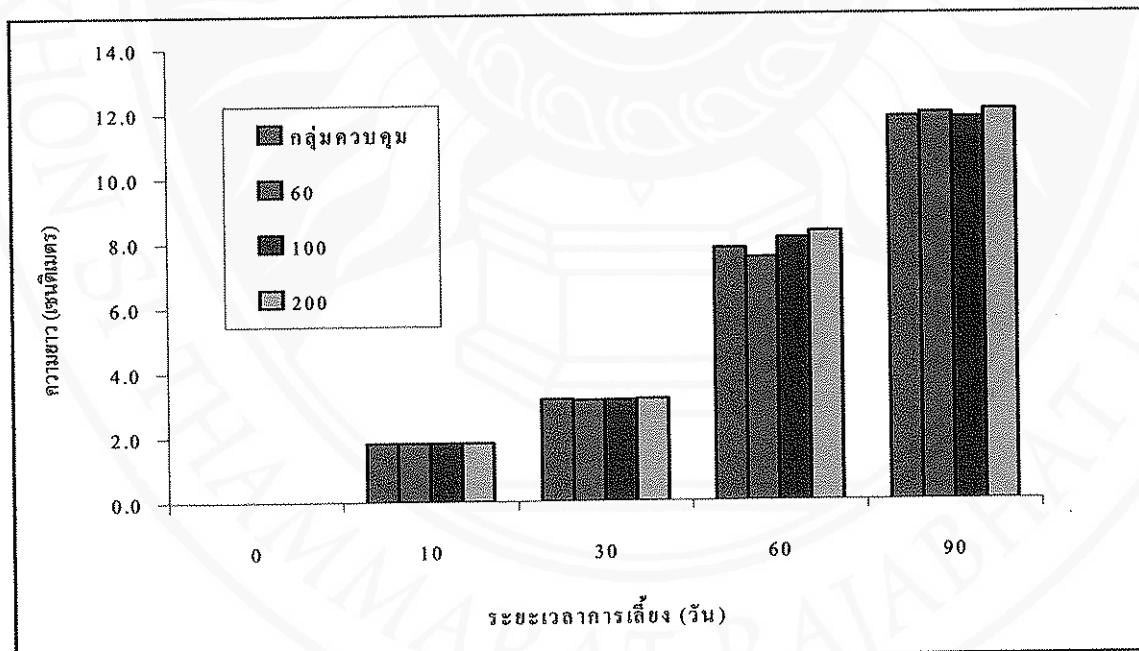
ตารางที่ 3 อัตราส่วนเพศ และดัชนีความสมบูรณ์ของปลาหม้อไทยเพศเมีย เมื่อสื้นสุดการทดลองที่ใช้คุกปลา ทดลองอยู่ 10 วัน ได้รับอาหารผสมฮอร์โมน 17β -estradiol เป็นระยะเวลา 10 วัน

ความเข้มข้นของฮอร์โมน (มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	อัตราส่วนเพศเมีย (เปอร์เซ็นต์)	ดัชนีความสมบูรณ์เพศ (% GSI)
กลุ่มควบคุม	52.47 ± 25.12^a	8.97 ± 3.90^a
60	72.98 ± 6.14^a	6.13 ± 0.48^a
100	81.24 ± 7.59^a	6.73 ± 2.99^a
200	73.75 ± 16.01^a	6.88 ± 1.58^a

หมายเหตุ : อักษรที่เหมือนกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)
อักษรที่แตกต่างกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ภาพที่ 8 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาหม่อนไทยในกลุ่มควบคุมและกลุ่มที่ให้อาร์โนน ที่ใช้สูญปลາทดสอบ อายุ 10 วัน ได้รับอาหารพสมอร์โนนเป็นระยะเวลา 10 วัน เมื่อสิ้นสุดการทดสอบ

ภาพที่ 9 ความยาวเฉลี่ยของปลาหม่อนไทยในกลุ่มควบคุมและกลุ่มที่ให้อาร์โนน ที่ใช้สูญปลາทดสอบ อายุ 10 วัน ได้รับอาหารพสมอร์โนนเป็นระยะเวลา 10 วัน เมื่อสิ้นสุดการทดสอบ

2. ผลจากการใช้ฮอร์โมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยมีอายุ 10 วัน ได้รับอาหารที่ผสมฮอร์โมนเป็นเวลา 20 วัน

2.1 ผลของฮอร์โมนต่อการเจริญเติบโต

ผลจากการใช้ฮอร์โมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยมีอายุ 10 วัน ได้รับอาหารที่ผสมฮอร์โมนเป็นเวลา 20 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100, 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้น้ำหนักเฉลี่ยของปลาหมอไทยเพศเมียไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยกลุ่มทดลอง 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และกลุ่มควบคุม มีค่าเท่ากับ 35.60 ± 3.42 , 36.64 ± 1.97 , 36.76 ± 5.81 และ 36.10 ± 1.02 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

ผลจากการใช้ฮอร์โมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยมีอายุ 10 วัน ได้รับอาหารที่ผสมฮอร์โมนเป็นเวลา 20 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้ความยาวเฉลี่ยของปลาหมอไทยเพศเมียไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยกลุ่มทดลอง 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และกลุ่มควบคุม มีค่าเท่ากับ 11.97 ± 0.32 , 11.90 ± 0.36 , 12.10 ± 0.56 และ 11.91 ± 0.14 เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

2.2 ผลของฮอร์โมนต่ออัตราการดูดซึมน้ำ

ผลจากการใช้ฮอร์โมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยมีอายุ 10 วัน ได้รับอาหารที่ผสมฮอร์โมนเป็นเวลา 20 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้อัตราการดูดซึมน้ำของปลาหมอไทยเพศเมียในกลุ่มควบคุมแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$) กับชุดความเข้มข้น 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีค่าเท่ากับ 42.22 ± 0.96 และ 32.22 ± 0.96 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนชุดความเข้มข้น 60 และ 100 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีอัตราการดูดซึมน้ำแตกต่างทางสถิติ ($P < 0.05$) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุมและกลุ่มความเข้มข้น 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีค่าเท่ากับ 36.66 ± 1.66 และ 37.77 ± 3.47 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4)

2.3 ผลของออร์โรมนต่ออัตราส่วนเพศเมีย

ผลจากการใช้ออร์โรมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอยาไทยมีอายุ 10 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โรมนเป็นเวลา 20 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้อัตราส่วนเพศของปลาหมอยาไทยเพศเมียแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยกลุ่มทดลอง 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และกลุ่มควบคุม มีเท่ากับ 86.54 ± 7.71 , 85.17 ± 3.13 , 93.07 ± 3.12 และ 54.00 ± 5.29 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

2.4 ผลของออร์โรมนต่อดัชนีความสมบูรณ์เพศ

ผลจากการใช้ออร์โรมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอยาไทยมีอายุ 10 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โรมนเป็นเวลา 20 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้ดัชนีความสมบูรณ์เพศเคลื่ยของปลาหมอยาไทยเพศเมียไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยกลุ่มทดลอง 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และกลุ่มควบคุม มีค่าเท่ากับ 3.10 ± 1.43 , 3.72 ± 0.85 , 4.13 ± 0.86 และ 5.74 ± 2.45 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 4 ความยาวเฉลี่ย น้ำหนักเฉลี่ย และ อัตราอุดเฉลี่ยของปลาหม้อไทยเพศเมีย เมื่อสิ้นสุดการทดลองที่ใช้คุณภาพทดลองอายุ 10 วัน ได้รับอาหารผสมฮอร์โมน 17 β -estradiol เป็นระยะเวลา 20 วัน

ความเข้มข้นของฮอร์โมน (มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	ความยาวเฉลี่ย (เซนติเมตร)	น้ำหนักเฉลี่ย (กรัม)	อัตราอุดเฉลี่ย (เปอร์เซ็นต์)
กลุ่มควบคุม	11.91 $\pm$ 0.14 ^a	36.10 $\pm$ 1.02 ^a	42.22 $\pm$ 0.96 ^a
60	11.97 $\pm$ 0.32 ^a	35.60 $\pm$ 3.42 ^a	36.66 $\pm$ 1.66 ^b
100	11.90 $\pm$ 0.36 ^a	36.64 $\pm$ 1.97 ^a	37.77 $\pm$ 3.47 ^b
200	12.10 $\pm$ 0.56 ^a	36.76 $\pm$ 5.81 ^a	32.22 $\pm$ 0.96 ^c

หมายเหตุ : อักษรที่เหมือนกันตามแนวคอลัมน์หมายถึง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)

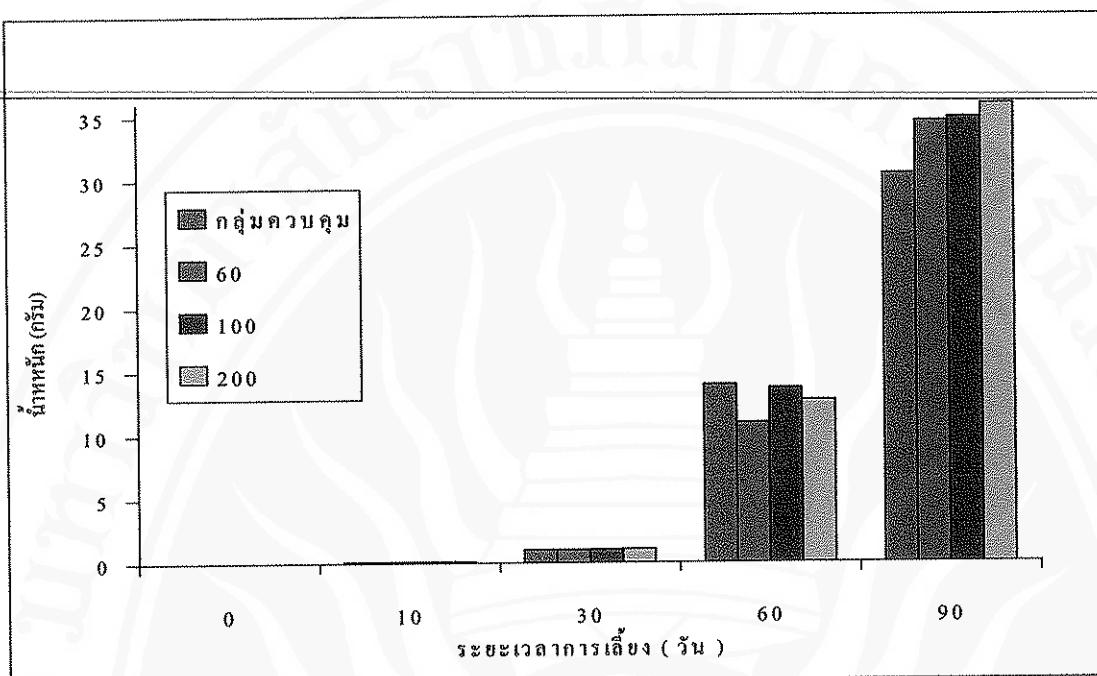
อักษรที่แตกต่างกันตามแนวคอลัมน์หมายถึง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตารางที่ 5 อัตราส่วนเพศ และดัชนีความสมบูรณ์เพศของปลาหม้อไทยเพศเมีย เมื่อสิ้นสุดการทดลองที่ใช้คุณภาพทดลองอายุ 10 วัน ได้รับอาหารผสมฮอร์โมน 17 β -estradiol เป็นระยะเวลา 20 วัน

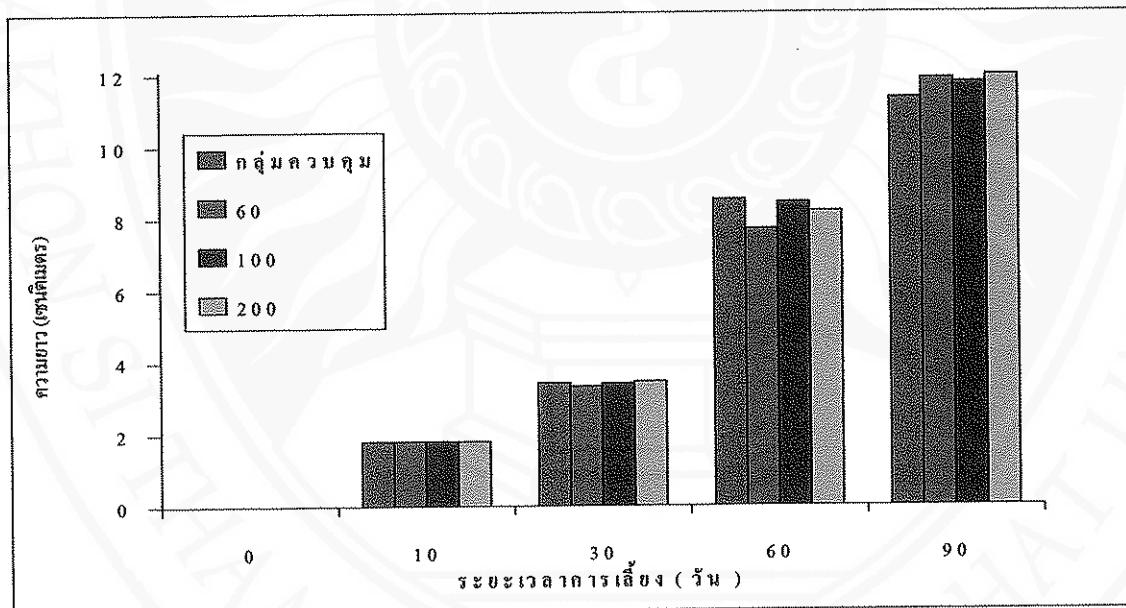
ความเข้มข้นของฮอร์โมน (มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	อัตราส่วนเพศเมีย (เปอร์เซ็นต์)	ดัชนีความสมบูรณ์เพศ (% GSI)
กลุ่มควบคุม	54.00 $\pm$ 5.29 ^a	5.74 $\pm$ 2.45 ^a
60	86.54 $\pm$ 7.71 ^b	3.10 $\pm$ 1.43 ^a
100	85.17 $\pm$ 3.13 ^b	3.72 $\pm$ 0.85 ^a
200	93.07 $\pm$ 3.12 ^b	4.13 $\pm$ 0.86 ^a

หมายเหตุ : อักษรที่เหมือนกันตามแนวคอลัมน์หมายถึง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)

อักษรที่แตกต่างกันตามแนวคอลัมน์หมายถึง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ภาพที่ 10 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาหม่อนไทยในกลุ่มควบคุมและกลุ่มที่ให้ออร์โนน ที่ใช้ถุงปลีกแพคล่อง อายุ 10 วัน ได้รับอาหารผสมออร์โนนเป็นระยะเวลา 20 วัน เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

ภาพที่ 11 ความยาวเฉลี่ยของปลาหม่อนไทยในกลุ่มควบคุมและกลุ่มที่ให้ออร์โนน ที่ใช้ถุงปลีกแพคล่อง อายุ 10 วัน ได้รับอาหารผสมออร์โนนเป็นระยะเวลา 20 วัน เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

3. ผลจากการใช้ออร์โรมน์ 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยมีอายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โรมนเป็นเวลา 10 วัน

3.1 ผลของออร์โรมนต่อการเจริญเติบโต

ผลจากการใช้ออร์โรมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยมีอายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โรมนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100, 200 มิลลิกรัม ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้น้ำหนักเฉลี่ยของปลาหมอไทยเพศเมียไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยกลุ่มทดลอง 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และกลุ่มควบคุม โดยน้ำหนักเท่ากับ 26.67 ± 3.78 , 31.75 ± 5.30 , 29.16 ± 4.56 และ 31.90 ± 2.74 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

ผลจากการใช้ออร์โรมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยมีอายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โรมนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม พบร่วงกลุ่มควบคุมมีความยาวเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) มีกับกลุ่มที่ได้รับออร์โรมนที่ความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม โดยความยาวเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 10.50 ± 0.17 , 11.50 ± 0.35 , 11.10 ± 0.61 และ 11.36 ± 0.45 เซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนกลุ่มความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > 0.05$) (ตารางที่ 6)

3.2 ผลของออร์โรมนต่ออัตราการอุด

ผลจากการใช้ออร์โรมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยมีอายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โรมนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100, 200 มิลลิกรัม ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม พบร่วงอัตราการอุดของปลาหมอไทยเพศเมียไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยกลุ่มทดลอง 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม และกลุ่มควบคุม มีอัตราการอุดเท่ากับ 38.33 ± 1.65 , 32.23 ± 7.73 , 41.63 ± 5.77 และ 41.70 ± 8.66 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 6)

3.3 ผลของออร์โรมนต่ออัตราส่วนเพศเมีย

ผลจากการใช้ออร์โรมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยมีอายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โรมนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่อ

อาหาร 1 กิโลกรัม พนวากลุ่มความคุณมีอัตราส่วนเพศเมียแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) มีกับกลุ่มที่ได้รับฮอร์โมนที่ความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม โดยความมีอัตราส่วนเพศเมียมีค่าเท่ากับ $65.07\pm5.44, 90.02\pm7.72, 91.90\pm1.04$ และ 95.27 ± 5.39 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มความเข้มข้นฮอร์โมน 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P>0.05$) (ตารางที่ 7)

3.4 ผลของฮอร์โมนต่อดัชนีความสมบูรณ์เพศ

ผลจากการใช้ฮอร์โมน 17 β -estradiol ผสมอาหาร โดยใช้ถุงปลาหม้อไทยมีอายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมฮอร์โมนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม พนวัดชั่นนีความสมบูรณ์เพศ ในกลุ่มความคุณไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) กับกลุ่มที่ได้รับฮอร์โมนที่ความเข้มข้น 60 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม แต่พนวากลุ่มความคุณมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) กับกลุ่มที่ได้รับฮอร์โมนที่ความเข้มข้น 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยมีดัชนีความสมบูรณ์เพศเฉลี่ย เท่ากับ $11.46\pm3.39, 8.12\pm2.54, 6.84\pm1.56$ และ 2.75 ± 1.01 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 6 ความยาวเฉลี่ย น้ำหนักเฉลี่ย และ อัตราอุดเฉลี่ยของปลาหม้อไทยเพศเมียเมื่อถึงสิ้นฤดีการทดลอง
ที่ให้ลูกปลาทดลอง อายุ 20 วัน ได้รับอาหารผสมฮอร์โมน 17 β -estradiol เป็นระยะเวลา 10 วัน

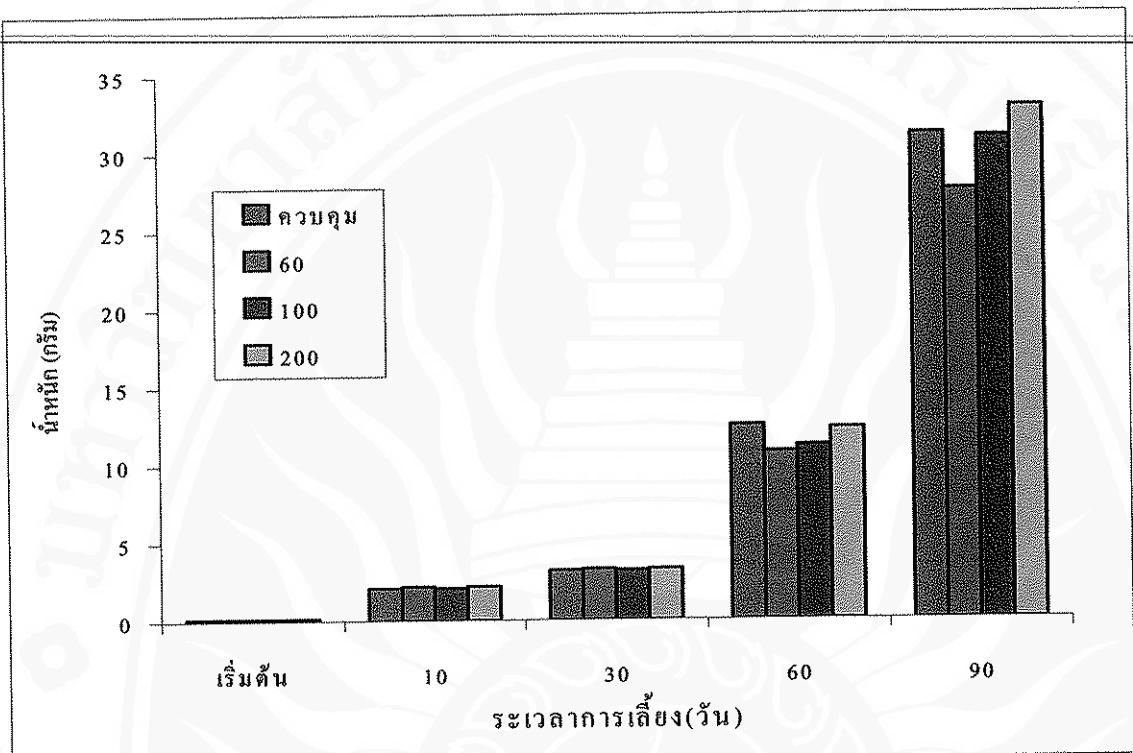
ความเข้มข้นของฮอร์โมน (มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	ความยาวเฉลี่ย (เซนติเมตร)	น้ำหนักเฉลี่ย (กรัม)	อัตราอุดเฉลี่ย (เปอร์เซ็นต์)
กลุ่มควบคุม	10.50 ± 0.17^a	26.67 ± 3.78^a	38.33 ± 1.65^a
60	11.50 ± 0.35^b	31.75 ± 5.30^a	32.23 ± 7.73^a
100	11.10 ± 0.61^{ab}	29.16 ± 4.58^a	41.63 ± 5.77^a
200	11.37 ± 0.45^{ab}	31.90 ± 2.74^a	41.70 ± 8.66^a

หมายเหตุ : อักษรที่เหมือนกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)
อักษรที่แตกต่างกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$)

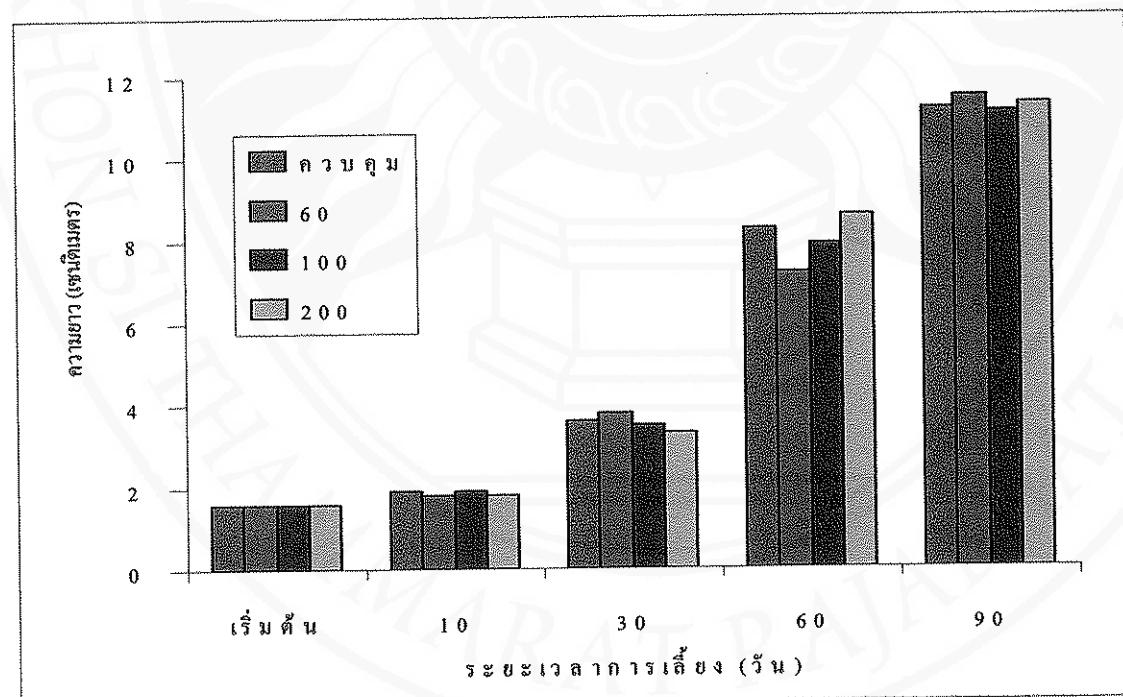
ตารางที่ 7 อัตราส่วนเพศ และดัชนีความสมบูรณ์เพศของปลาหม้อไทยเพศเมีย เมื่อถึงสิ้นฤดีการทดลองที่ใช้ลูกปลาทดลอง อายุ 20 วัน ได้รับอาหารผสมฮอร์โมน 17 β -estradiol เป็นระยะเวลา 10 วัน

ความเข้มข้นของฮอร์โมน (มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	อัตราส่วนเพศเมีย (เปอร์เซ็นต์)	ดัชนีความสมบูรณ์เพศ (% GSI)
กลุ่มควบคุม	65.07 ± 5.44^a	11.46 ± 3.39^a
60	90.02 ± 7.7^b	8.12 ± 2.54^{ab}
100	91.90 ± 1.04^b	6.84 ± 1.65^{bc}
200	95.27 ± 5.39^b	2.75 ± 1.01^c

หมายเหตุ : อักษรที่เหมือนกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)
อักษรที่แตกต่างกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$)

ภาพที่ 12 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาหม่อนไทยในกลุ่มควบคุมและกลุ่มที่ให้ออร์โนน ที่ใช้กูกปลาทดลอง อายุ 20 วัน ได้รับอาหารผสมออร์โนนเป็นระยะเวลา 10 วัน เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

ภาพที่ 13 ความยาวเฉลี่ยของปลาหม่อนไทยในกลุ่มควบคุมและกลุ่มที่ให้ออร์โนน ที่ใช้กูกปลาทดลอง อายุ 20 วัน ได้รับอาหารผสมออร์โนนเป็นระยะเวลา 10 วัน เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

4. ผลจากการใช้ออร์โนน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ถุงปลาหมอไทยมีอายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โนนเป็นเวลา 20 วัน

4.1 ผลของออร์โนนต่อการเจริญเติบโต

ผลจากการใช้ออร์โนน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ถุงปลาหมอไทยมีอายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โนนเป็นเวลา 10 วันในระดับความเข้มข้น 60 , 100 , 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม พนวาน้ำหนักเฉลี่ยทั้งหมดของปลาหมอไทยเพศเมียที่ได้รับออร์โนน (EST) ที่ระดับความเข้มข้น 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกันทางสถิติ ($P<0.05$) กับกลุ่มควบคุม แต่ที่ระดับความเข้มข้น 60 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) กับกลุ่มควบคุม โดยมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 36.41 ± 0.51 , 36.39 ± 1.36 , 39.64 ± 0.25 และ 46.35 ± 1.15 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ผลจากการใช้ออร์โนน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ถุงปลาหมอไทยมีอายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โนนเป็นเวลา 10 วันในระดับความเข้มข้น 60 , 100 , 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม พนว่าความยาวเฉลี่ยทั้งหมดของปลาหมอไทยเพศเมียที่ได้รับออร์โนน (EST) ที่ระดับความเข้มข้น 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกันทางสถิติ ($P<0.05$) กับกลุ่มควบคุม แต่ที่ระดับความเข้มข้น 60 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) กับกลุ่มควบคุม โดยมีความยาวเฉลี่ยเท่ากับ 11.73 ± 0.05 , 11.93 ± 0.15 , 12.20 ± 0.17 และ 12.83 ± 1.11 เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

4.2 ผลของออร์โนนต่ออัตราการรอดตาย

อัตราการรอดตายของปลาหมอไทยที่ถุงปลาได้รับออร์โนน 17 β -estradiol เมื่อทดลองเลี้ยงครบ 90 วันที่ระดับความเข้มข้น 60 และ 100 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม (ตารางที่ 7) มีอัตราการรอดตายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) กับที่ความเข้มข้น 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม แต่ที่ความเข้มข้น 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($p<0.05$) กับกลุ่มควบคุม โดยที่ระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีค่าเท่ากับ 37.78 ± 6.74 , 38.89 ± 2.55 และ 46.66 ± 15.28 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับทุกกลุ่มทดลองแล้วพบว่า ที่ระดับความเข้มข้น 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีอัตราการรอดตายเฉลี่ยสูงที่สุดและเป็นกลุ่มที่ปลาแปลงเพศเป็นเพศเมียสูงที่สุด

4.3 อัตราส่วนเพศเมีย

จากการทดลองให้ลูกปลาหม้อไทยอายุ 20 วัน กินอาหารผสมฮอร์โมน 17β -estradiol ที่ระดับความเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัม ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม เป็นระยะเวลา 20 วัน ในกลุ่มทดลองที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ พบว่าฮอร์โมนมีผลต่อการแปลงเพศปลาหม้อไทยให้เป็นเพศเมีย ในระดับความเข้มข้น 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีผลทำให้อัตราส่วนเพศเมียแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) จากกลุ่มควบคุม มีค่าเท่ากัน 96.97 ± 5.25 และ 64.30 ± 10.77 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ที่ระดับความเข้มข้น 60 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) กับกลุ่มควบคุม แต่จะแตกต่างกับระดับความเข้มข้น 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม โดยมีอัตราส่วนเพศเมียเฉลี่ย 89.19 ± 1.79 , 96.97 ± 5.25 และ 73.32 ± 1.79 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ การทดลองนี้ ไม่พนปลาที่เป็นหนันหรือเป็นกระเทย ในกลุ่มทดลองใด ๆ เลย (ตารางที่ 9)

4.4 ผลของฮอร์โมนต่อดัชนีความสมบูรณ์เพศ

จากการเปรียบเทียบค่าดัชนีความสมบูรณ์เพศ ในกลุ่มทดลองที่ระดับความเข้มข้นของฮอร์โมนเข้มข้น 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีค่าดัชนีความสมบูรณ์เพศแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) กับกลุ่มควบคุม มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ± 0.61 , 1.58 ± 0.14 , 3.38 ± 1.66 และ 8.23 ± 1.39 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 1) ($P<0.05$) กับกลุ่มควบคุม (ตารางที่ 8) แต่ที่ระดับความเข้มข้น 60 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) กับกลุ่มควบคุม ซึ่งที่ระดับความเข้มข้น 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม พนว่าปลาเพศเมียมีความยาวและน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 12.83 ± 0.11 เซนติเมตร และ 46.35 ± 1.15 กรัม (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 8 ความยาวเฉลี่ย น้ำหนักเฉลี่ย และอัตราอุดเนื้ของปลาหม้อไทยเพคเมีย เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ที่ใช้ถุงปลาทดลอง อายุ 20 วัน ได้รับอาหารพสมอโร์โนน 17 β -estradiol เป็นระยะเวลา 20 วัน

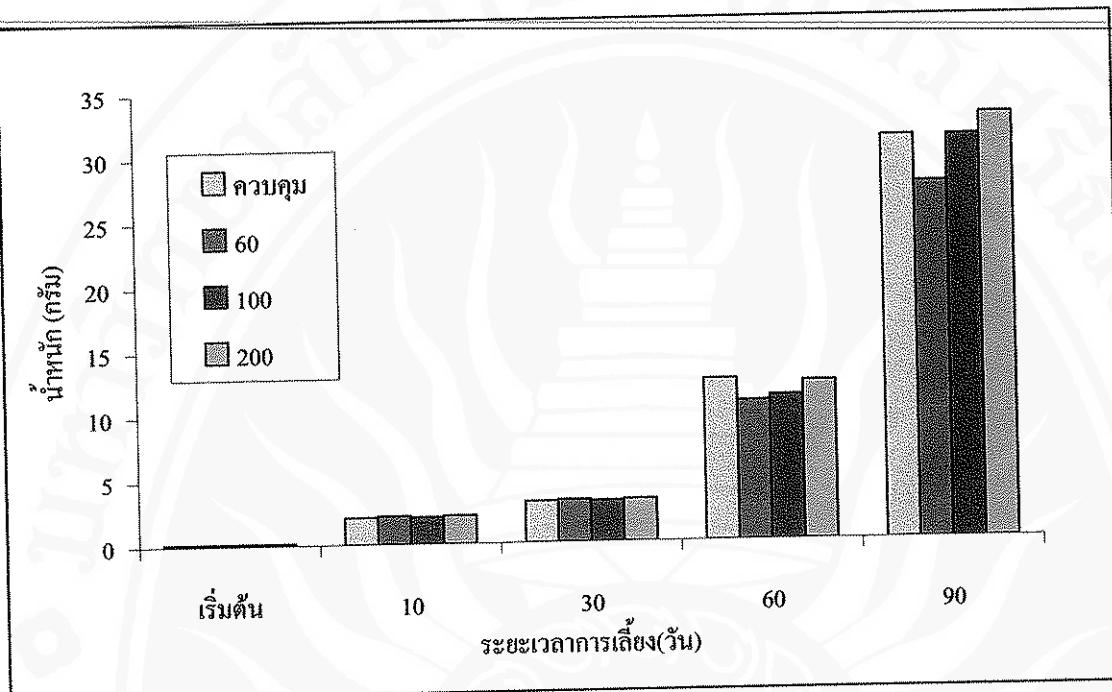
ความเข้มข้นของออร์โนน (มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	ความยาวเฉลี่ย (เซนติเมตร)	น้ำหนักเฉลี่ย (กรัม)	อัตราอุดเฉลี่ย (เปอร์เซ็นต์)
กลุ่มควบคุม	11.73 ± 0.05^a	36.41 ± 0.51^a	25.00 ± 4.41^a
60	11.93 ± 0.15^a	36.39 ± 1.36^a	37.78 ± 6.74^{ab}
100	12.20 ± 0.17^b	39.64 ± 0.25^b	38.89 ± 2.55^{ab}
200	12.83 ± 0.11^c	46.35 ± 1.15^c	46.66 ± 15.28^b

หมายเหตุ : อัตราที่เหมือนกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)
อัตราที่แตกต่างกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$)

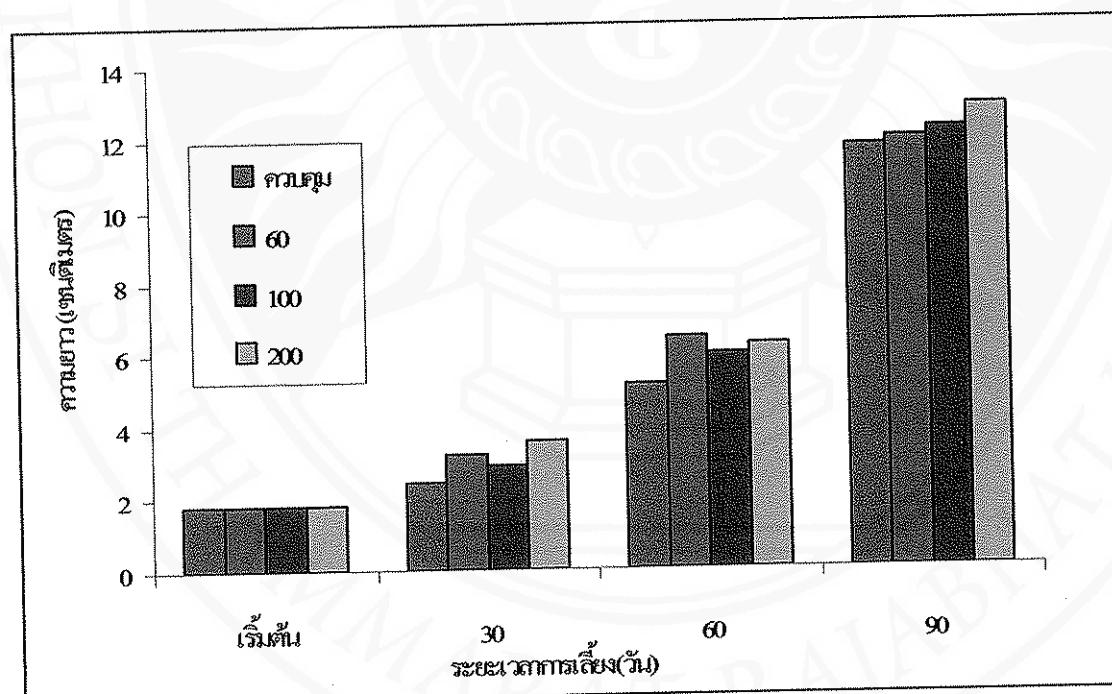
ตารางที่ 9 อัตราส่วนเพศ และตัวน้ำหนักของปลาหม้อไทยเพคเมีย เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ที่ใช้ถุงปลาทดลอง อายุ 20 วัน ได้รับอาหารพสมอโร์โนน 17 β -estradiol เป็นระยะเวลา 20 วัน

ความเข้มข้นของออร์โนน (มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	อัตราส่วนเพศเมีย (เปอร์เซ็นต์)	ตัวน้ำหนักของเพศ (% GSI)
กลุ่มควบคุม	64.30 ± 10.77^a	8.23 ± 1.39^a
60	73.32 ± 1.79^a	3.38 ± 1.66^a
100	89.91 ± 6.63^b	3.62 ± 0.61^a
200	96.91 ± 5.25^b	1.58 ± 0.14^a

หมายเหตุ : อัตราที่เหมือนกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$)
อัตราที่แตกต่างกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$)

ภาพที่ 14 น้ำหนักก้อนถี่บีของปลาหม่อนไทยในกลุ่มความคุณและกลุ่มที่ให้ออร์โนน ที่ใช้ถุงปลาทดลอง อายุ 20 วัน
ได้รับอาหารพสมชอร์โมนเป็นระยะเวลา 20 วัน เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

ภาพที่ 15 ความยาวเฉลี่ยของปลาหม่อนไทยในกลุ่มความคุณและกลุ่มที่ให้ออร์โนน ที่ใช้ถุงปลาทดลอง อายุ 20 วัน
ได้รับอาหารพสมชอร์โมนเป็นระยะเวลา 20 วัน เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

5. ผลจากการใช้ออร์โรมน์ 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยเมื่ออายุ 30 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โรมนเป็นเวลา 10 วัน

5.1 ผลของออร์โรมนต่อการเจริญเติบโต

ผลจากการใช้ออร์โรมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยเมื่ออายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โรมนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100, 200 มิลลิกรัม ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม พนวาน้ำหนักเฉลี่ยของปลาในชุดที่ให้ออร์โรมน 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีน้ำหนักเฉลี่ยแตกต่างกับชุดควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยชุดที่ให้ออร์โรมน 100 และ 200 มิลลิกรัม ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีน้ำหนักเฉลี่ย 25.73 ± 2.63 และ 25.13 ± 3.11 กรัม ส่วนชุดที่ใช้ออร์โรมน 60 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ไม่แตกต่างกับชุดควบคุม โดยมีน้ำหนักเฉลี่ย 22.73 ± 1.94 และ 19.19 ± 1.29 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 10)

ส่วนชุดที่ให้ออร์โรมน 200, 100 และ 60 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ความยาวเฉลี่ยแตกต่างกับชุดควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยมีความยาวเฉลี่ย 10.40 ± 0.53 , 10.60 ± 0.35 , 10.40 ± 0.40 และ 9.23 ± 0.70 เซนติเมตร ตามลำดับ(ตารางที่ 10)

5.2 ผลของออร์โรมนต่ออัตราออด

ผลจากการใช้ออร์โรมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยเมื่ออายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โรมนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100, 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม พนวากทุกชุดการทดลองมีอัตราออดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยชุดควบคุม 60, 100 และ 200 มิลลิกรัม ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีอัตราออดเฉลี่ยเท่ากับ 65.00 ± 8.82 , 49.99 ± 11.67 , 48.90 ± 5.40 และ 51.67 ± 6.01 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 10)

5.3 ผลของออร์โรมนต่ออัตราส่วนเพศเมีย

ผลจากการใช้ออร์โรมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอไทยเมื่ออายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โรมนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100, 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม พนว่าอัตราส่วนเพศเมีย ชุดที่ให้ออร์โรมน 200 มิลลิกรัม ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีอัตราส่วนเพศเมียเฉลี่ยเท่ากับ 70.24 ± 4.65 เปอร์เซ็นต์ แตกต่างกับชุดควบคุม และความเข้มข้น 60, 100 มิลลิกรัม ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยมีอัตราส่วนเพศเมียเฉลี่ยเท่ากับ 36.32 ± 4.64 , 42.11 ± 4.01 และ 48.43 ± 7.04 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

นอกจากนี้ชุดการทดลองที่มีเข้มข้น ของฮอร์โมน 100 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัมมีอัตราส่วน เพศเมียแตกต่างกับชุดควบคุม (ตารางที่ 11)

5.4 ผลของฮอร์โมนต่อดัชนีความสมบูรณ์เพศ

ผลจากการใช้ฮอร์โมน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ลูกปลาหมอยาไทยมีอายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมฮอร์โมนเป็นเวลา 10 วันในระดับความเข้มข้น 60 , 100 , 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม พบร่วดัชนีความสมบูรณ์เพศ ทุกชุดการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กับชุดควบคุม และชุดการทดลองที่ระดับความเข้มข้น 60 และ 100 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กับชุดการทดลองที่ระดับความเข้มข้น 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม โดยมีค่าชุดควบคุม 60, 100 และ 200 มิลลิกรัม ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีค่าดัชนีความสมบูรณ์เพศเฉลี่ยเท่ากับ 24.80 ± 1.10 , 15.20 ± 1.80 , 12.10 ± 0.08 และ 8.80 ± 2.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 10 ความยาวเฉลี่ย น้ำหนักเฉลี่ย และอัตราครองเนื้องปลาหม้อไทยเพคเมีย เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ที่ใช้สูญเสียตามากถึงอายุ 30 วัน ได้รับอาหารผสมรองร์โมน 17 β -estradiol เป็นระยะเวลา 10 วัน

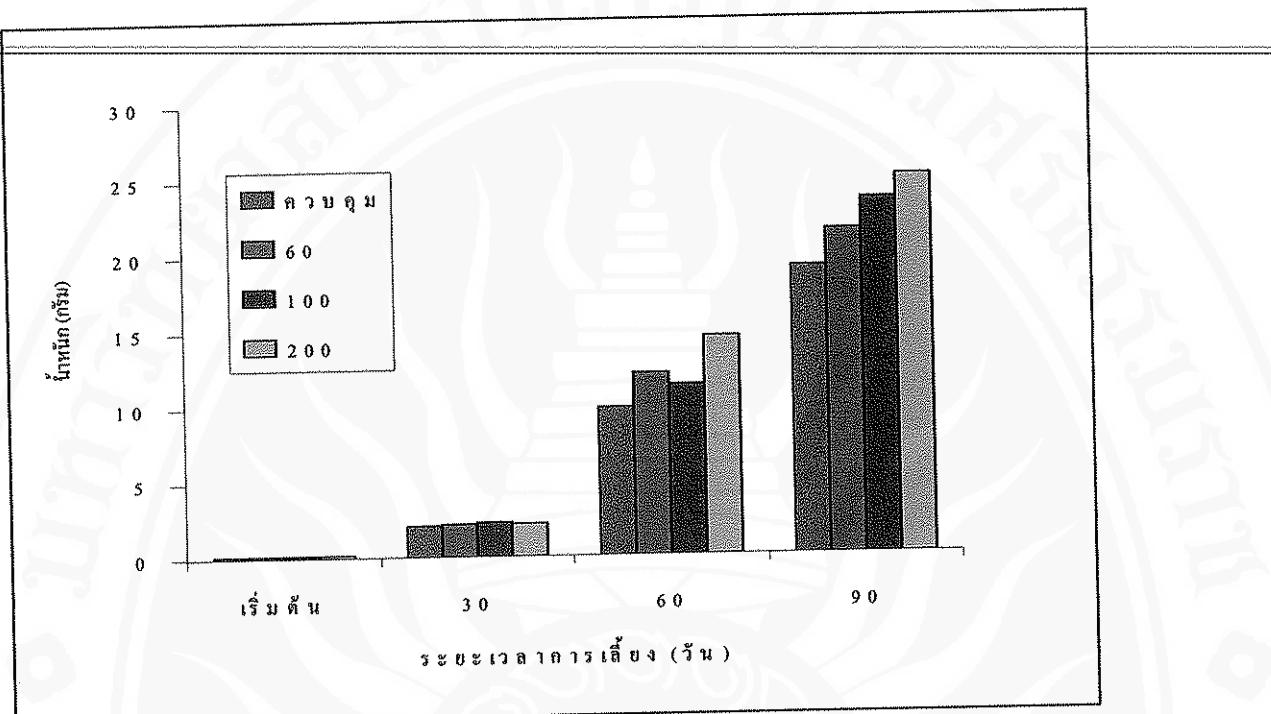
ความเข้มข้นของรองร์โมน (มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	ความยาวเฉลี่ย (เซนติเมตร)	น้ำหนักเฉลี่ย (กรัม)	อัตราครอง (เปอร์เซ็นต์)
ชุดควบคุม	9.23 ± 0.70^b	19.19 ± 1.29^b	65.00 ± 8.82^a
60	10.40 ± 0.40^a	22.78 ± 1.94^{ab}	49.10 ± 11.67^{ab}
100	10.60 ± 0.35^a	25.73 ± 2.63^a	48.90 ± 5.36^c
200	10.40 ± 0.53^a	25.13 ± 3.11^a	51.67 ± 6.01^b

หมายเหตุ: อัตราที่เหมือนกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)
อัตราที่แตกต่างกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

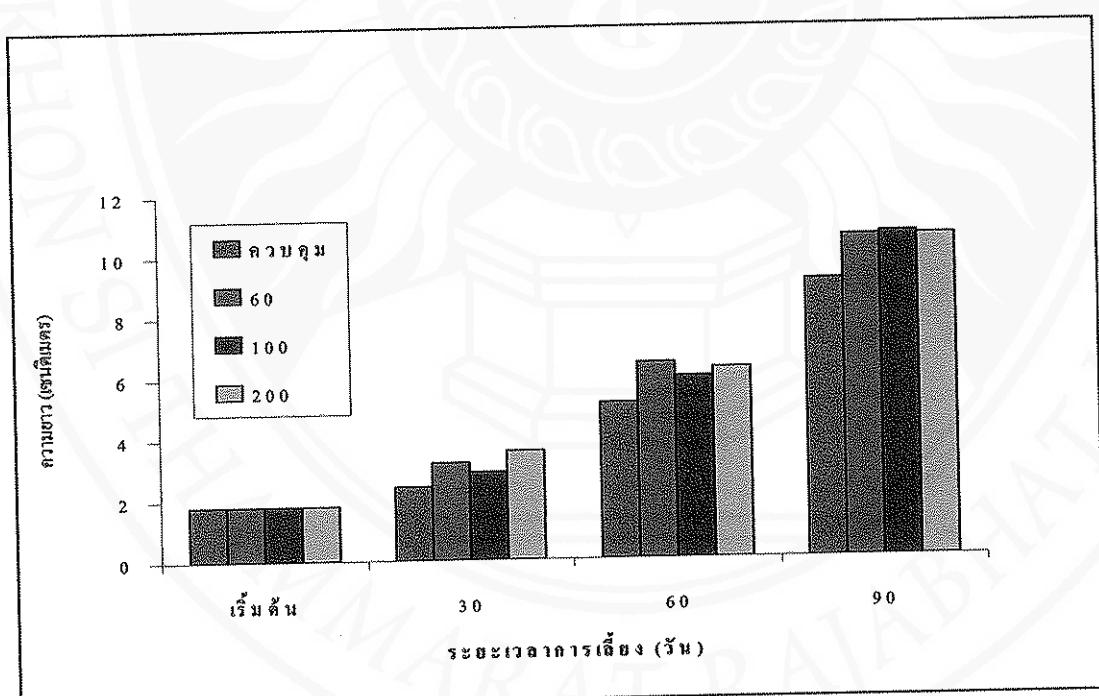
ตารางที่ 11 อัตราส่วนเพศ และดัชนีความสมบูรณ์เพศของปลาหม้อไทยเพคเมีย เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ที่ใช้สูญเสียตามากถึงอายุ 30 วัน ได้รับอาหารผสมรองร์โมน 17 β -estradiol เป็นระยะเวลา 10 วัน

ความเข้มข้นของรองร์โมน (มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม)	สัดส่วนเพศ (เปอร์เซ็นต์)	ดัชนีความสมบูรณ์เพศ (% GSI)
ชุดควบคุม	36.32 ± 4.64^c	24.80 ± 1.10^a
60	42.11 ± 4.01^b	15.19 ± 1.80^b
100	48.43 ± 7.04^b	12.10 ± 0.08^b
200	70.24 ± 4.65^a	8.75 ± 2.09^c

หมายเหตุ: อัตราที่เหมือนกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)
อัตราที่แตกต่างกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ภาพที่ 16 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาหม้อไทยในกลุ่มควบคุมและกลุ่มที่ให้ออร์โนน ที่ใช้กูกปลาทดลอง อายุ 30 วัน
ได้รับอาหารผสมออร์โนนเป็นระยะเวลา 10 วัน เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

ภาพที่ 17 ความยาวเฉลี่ยของปลาหม้อไทยในกลุ่มควบคุมและกลุ่มที่ให้ออร์โนน ที่ใช้กูกปลาทดลอง อายุ 30 วัน
ได้รับอาหารผสมออร์โนนเป็นระยะเวลา 10 วัน เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

6. ผลจากการใช้ออร์โนน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ถุงปลาหมอไทรเมทิล อายุ 30 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โนนเป็นเวลา 20 วัน

6.1 ผลของออร์โนนต่อการเจริญเติบโต

ผลจากการใช้ออร์โนน 17 β -estradiol ผสมอาหารโดยใช้ถุงปลาหมอไทรเมทิล อายุ 20 วัน ได้รับอาหารที่ผสมออร์โนนเป็นเวลา 10 วัน ในระดับความเข้มข้น 60, 100, 200 มิลลิกรัม ต่ออาหาร 1 กิโลกรัม พบร้าชุดควบคุม และ ความเข้มข้นออร์โนน 100 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีน้ำหนักเฉลี่ยแตกต่างกับความเข้มข้นของออร์โนน 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยที่น้ำหนักเฉลี่ยในชุดควบคุม, 60 และ 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีค่าเท่ากับ 22.26 ± 3.17 , 23.66 ± 0.64 และ 22.96 ± 1.13 และ 25.03 ± 1.05 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 12)

ส่วนความยาวเฉลี่ยของปลาทุกชุดการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยชุดควบคุม, 60, 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีความยาวเฉลี่ย 10.34 ± 0.09 , 10.12 ± 0.18 , 10.25 ± 0.18 และ 10.26 ± 0.20 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 12)

6.2 ผลของออร์โนนต่ออัตราการทดลอง

จากผลการทดลองพบว่าชุดควบคุมมีอัตราการทดลองต่ำกว่าชุดที่ใช้ออร์โนน 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ที่มีอัตราการทดลองต่ำกว่าชุดที่สุดคือ 63.89 ± 0.96 เปอร์เซ็นต์ ส่วนชุดควบคุมมีอัตราการทดลอง 80.33 ± 1.02 ชุด การทดลอง 60 และ 100 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ไม่แตกต่างกับชุดควบคุม โดยมีอัตราการทดลอง 69.44 ± 6.74 และ 70.00 ± 8.67 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่แตกต่างกับชุดการทดลอง ที่ใช้ออร์โนน 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม (ตารางที่ 12)

6.3 ผลของออร์โนนต่ออัตราส่วนเพคเมีย

จากการทดลองพบว่าชุดที่ใช้ออร์โนน 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีอัตราส่วนเพคแตกต่างกับชุดควบคุม 60 และ 100 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยความเข้มข้น 200 มีอัตราส่วนเพคเมียเฉลี่ย 69.45 ± 2.86 เปอร์เซ็นต์ ส่วนชุดการทดลองควบคุม, 60 และ 100 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม ไม่แตกต่างกันทางสถิติ มีอัตราส่วนเพคเมีย 49.65 ± 1.16 , 48.65 ± 3.26 และ 48.93 ± 6.42 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 13)

6.4 ผลของฮอร์โมนต่อดัชนีความสมมูรรณ์เพศ

จากผลการทดลองพบว่าชุดควบคุมและความเข้มข้น 60 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีครรชนิความสมมูรรณ์เพศเฉลี่ยแตกต่างกับชุดการทดลอง 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยในชุดควบคุม และ 60 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีครรชนิความสมมูรรณ์เพศเฉลี่ย 11.84 ± 2.43 และ 10.01 ± 2.04 เปอร์เซ็นต์ ส่วนชุดการทดลอง 100 และ 200 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม มีครรชนิความสมมูรรณ์เพศเฉลี่ย 8.64 ± 1.45 และ 6.83 ± 0.97 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 12 ความยาวเฉลี่ย น้ำหนักเฉลี่ย และอัตราอุดเหล็กของปลาหม้อไทยเพคเมีย เมื่อถึงสุดการทดลอง ที่ใช้กุญแจทดสอบ อายุ 30 วัน ได้รับอาหารผสมออร์โนน 17- β -estradiol เป็นระยะเวลา 20 วัน

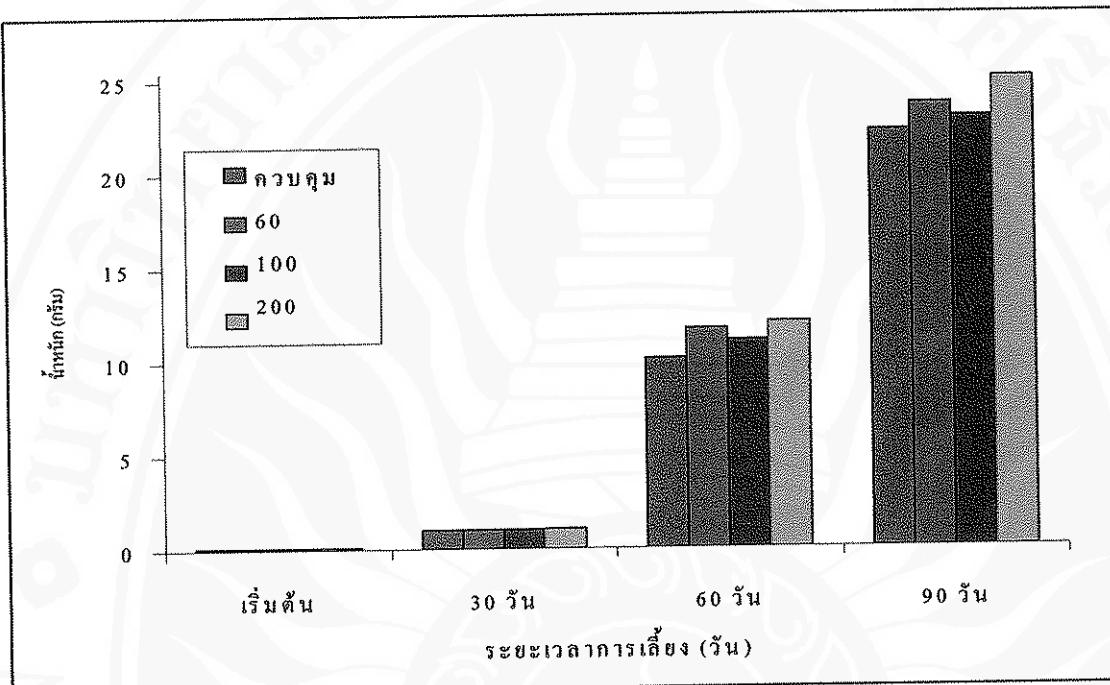
ความเข้มข้นของออร์โนน (มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	ความยาวเฉลี่ย (เซนติเมตร)	น้ำหนักเฉลี่ย (กรัม)	อัตราอุด (เปอร์เซ็นต์)
ชุดควบคุม	10.26 $\pm$ 0.20 ^a	22.27 $\pm$ 0.32 ^a	80.33 $\pm$ 1.76 ^a
60	10.34 $\pm$ 0.09 ^a	23.66 $\pm$ 0.64 ^{ab}	69.44 $\pm$ 6.74 ^{ab}
100	10.12 $\pm$ 0.18 ^a	23.00 $\pm$ 1.13 ^a	70.00 $\pm$ 8.66 ^{ab}
200	10.25 $\pm$ 0.18 ^a	25.03 $\pm$ 1.05 ^b	63.88 $\pm$ 0.96 ^b

หมายเหตุ: อัកษรที่เหมือนกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)
อักษรที่แตกต่างกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

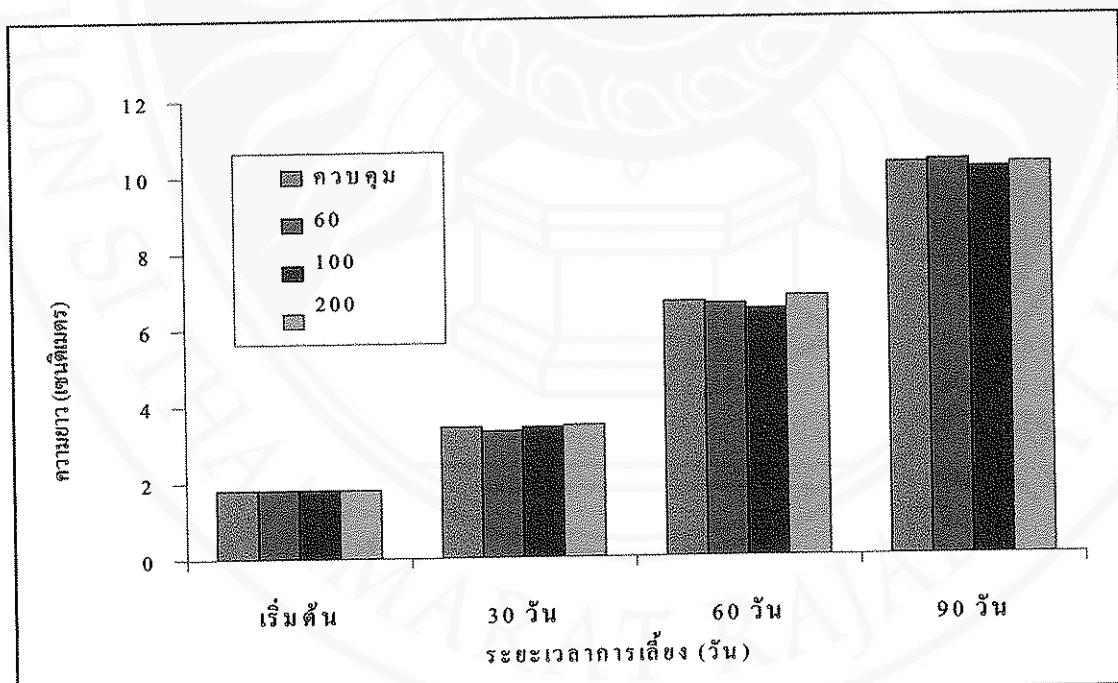
ตารางที่ 13 อัตราส่วนเพค และดัชนีความสมบูรณ์เพคของปลาหม้อไทยเพคเมีย เมื่อถึงสุดการทดลอง ที่ใช้กุญแจทดสอบ อายุ 30 วัน ได้รับอาหารผสมออร์โนน 17 β -estradiol เป็นระยะเวลา 20 วัน

ความเข้มข้นของออร์โนน (มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)	สัดส่วนเพค (เปอร์เซ็นต์)	ดัชนีความสมบูรณ์เพค (% GSI)
ชุดควบคุม	49.65 $\pm$ 1.15 ^a	11.84 $\pm$ 2.43 ^a
60	48.65 $\pm$ 3.26 ^a	10.01 $\pm$ 2.04 ^a
100	48.93 $\pm$ 6.42 ^a	8.64 $\pm$ 1.45 ^b
200	69.45 $\pm$ 2.86 ^b	6.83 $\pm$ 0.97 ^b

หมายเหตุ: อักษรที่เหมือนกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)
อักษรที่แตกต่างกันตามแนวคอลัมน์หมายถึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

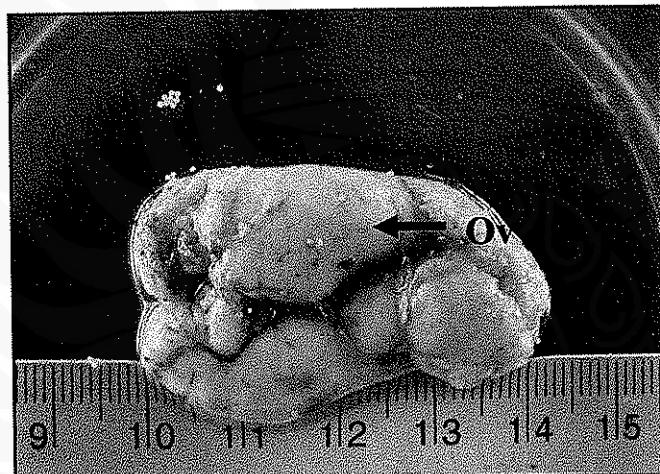
ภาพที่ 18 น้ำหนักเฉลี่ยของปลาหม่อนไทยในกลุ่มควบคุมและกลุ่มที่ให้ออร์โนน ที่ใช้สูตรปลาทดลอง อายุ 30 วัน
ได้รับอาหารผสมออร์โนนเป็นระยะเวลา 20 วัน เมื่อถึงสุดการทดลอง

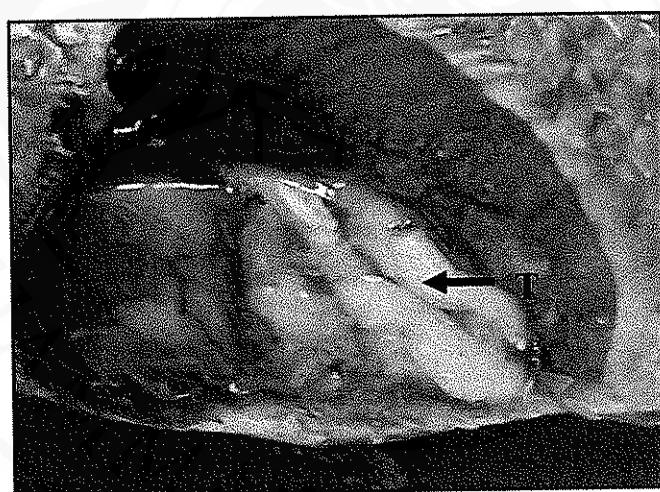
ภาพที่ 19 ความยาวเฉลี่ยของปลาหม่อนไทยในกลุ่มควบคุมและกลุ่มที่ให้ออร์โนน ที่ใช้สูตรปลาทดลอง อายุ 30 วัน
ได้รับอาหารผสมออร์โนนเป็นระยะเวลา 20 วัน เมื่อถึงสุดการทดลอง

7. อักษณะทางเนื้อเยื่อ (histology) ของอวัยวะสืบพันธุ์ของปลาหมกไทย

อวัยวะสืบพันธุ์ (gonads) ของปลาหมกไทย จะอยู่ในช่องว่างภายในช่องตัว โดยจะอยู่ติดกับเยื่อบุช่องท้อง จะพบอวัยวะสืบพันธุ์เป็นคู่ เมื่อปลาโตเต็มวัยจะสามารถแยกเพศโดยสังเกตอวัยวะสืบพันธุ์ภายนอก ปลาหมกไทยเพศเมียจะมีอวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกค่อนข้างกลมมน ส่วนปลาเพศผู้จะเป็นตั่งแหลมยาวกว่าอย่างชัดเจน เพศเมียจะมีรังไข่ (ovaries) 2 ฝักรักไข่ที่แก่จะมีขนาดใหญ่กลม อ้วน มีสีเหลือง (ภาพที่ 20) เพศผู้มีอัณฑะ (testes) มีกลมลักษณะขาว 2 พู เมื่อปลาน้ำดีจะมีปีกตาตื้นและอยู่ในระยะที่พร้อมจะสืบพันธุ์ อัณฑะจะมีขนาดใหญ่ยิ่ง มีสีขาวซุ่นตลอดทั้งพู (ภาพที่ 21)

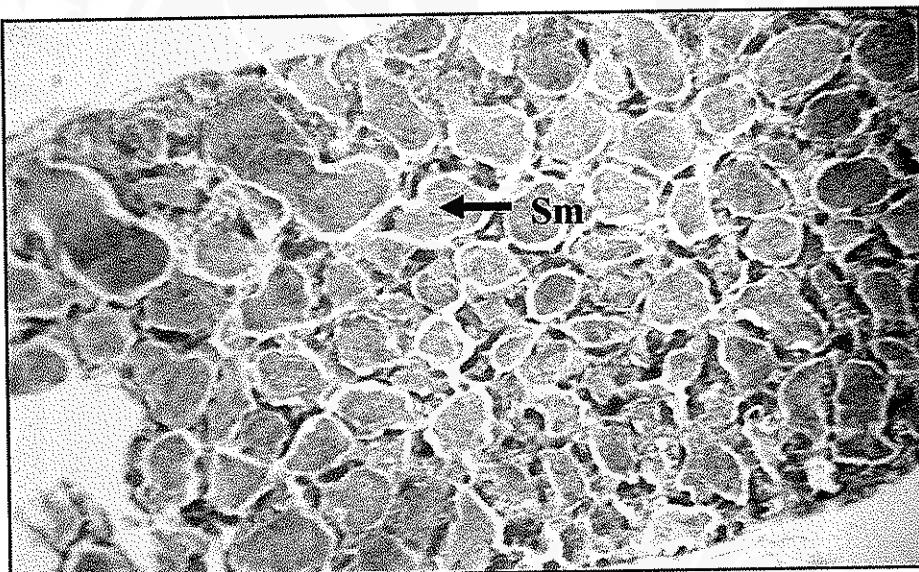

ภาพที่ 20 อวัยวะสืบพันธุ์ของปลาหมกไทยเพศเมีย (รังไข่; Ov)

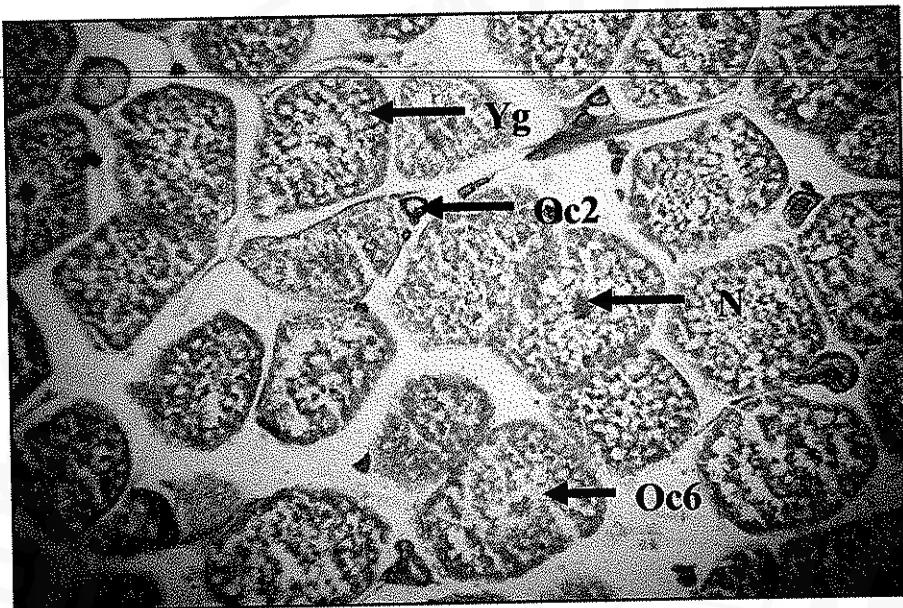
ภาพที่ 21 อวัยวะสืบพันธุ์ของปลาหมกไทยเพศผู้ (อัณฑะ; T)

จากการตรวจส่องลักษณะทางเนื้อเยื่อของอวัยวะสีน้ำเงินที่มีพบร่วมในกลุ่มควบคุมที่มีอายุ 3 เดือน สามารถแบ่งลักษณะของอวัยวะสีน้ำเงินที่ได้เป็น 2 ลักษณะ คือ อัณฑะในปลายแพคผู้ปักต้มลักษณะเป็นพูเรียวยาว 2 พู ทั้ง 2 พู จะเริ่มติดกันเป็นท่อน้ำเชือก่อนจะเปิดออกสู่ติ่งเพศ ภายในอัณฑะพบ spermatozoa (Sm) ระยะต่างๆ อยู่ภายในท่อ seminiferous tubules จำนวนมาก (ภาพที่ 22)

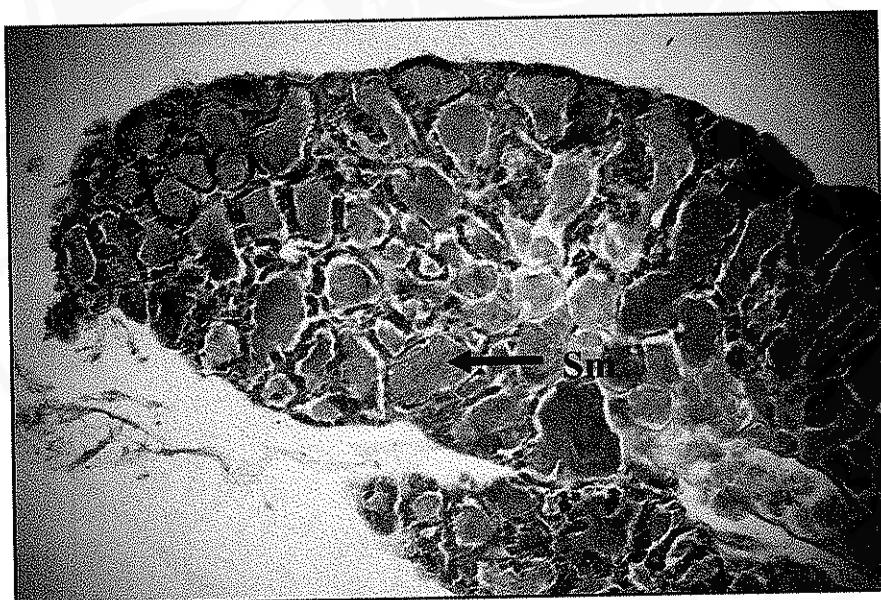
ภาพที่ 22 เซลล์สีน้ำเงินที่มีในปลายแพคผู้ปักต้มในกลุ่มควบคุมพบ spermatozoa ระยะต่างๆ อยู่ภายในท่อ seminiferous tubules (4x)

รังไข่ในปลายแพคเมียโดยมีลักษณะเป็นพูป้อม ๆ 2 พู รังไข่ที่ทดสอบขาวไปตามช่องว่างคำตัวติดกับถุงลงในโดยมีเนื้อเยื่อขึ้นรังไข่ติดกับช่องห้อง ส่วนท้ายของรังไข่ก่อนที่จะเปิดออกสู่ติ่งเพศเริ่มติดกันเป็นท่อน้ำไข่ ภายในรังไข่จะพบเซลล์ไข่ระยะที่ 1 (oocyte stage 1; Oc2) จำนวนมาก แต่พบเซลล์ไข่ในระยะที่ 6 (oocyte stage 6; Oc6) จำนวนมาก ภายในไข่โดยพลาสตีนของไข่จะเต็มไปด้วย yolk granules (Yg) และ fat vacuole (Fv) กระจายไปทั่วเซลล์ไข่ ย้อมติดสีชมพู นิวเคลียสมีขนาดเล็กลงติดสีชมพูเข้ม (ภาพที่ 23)

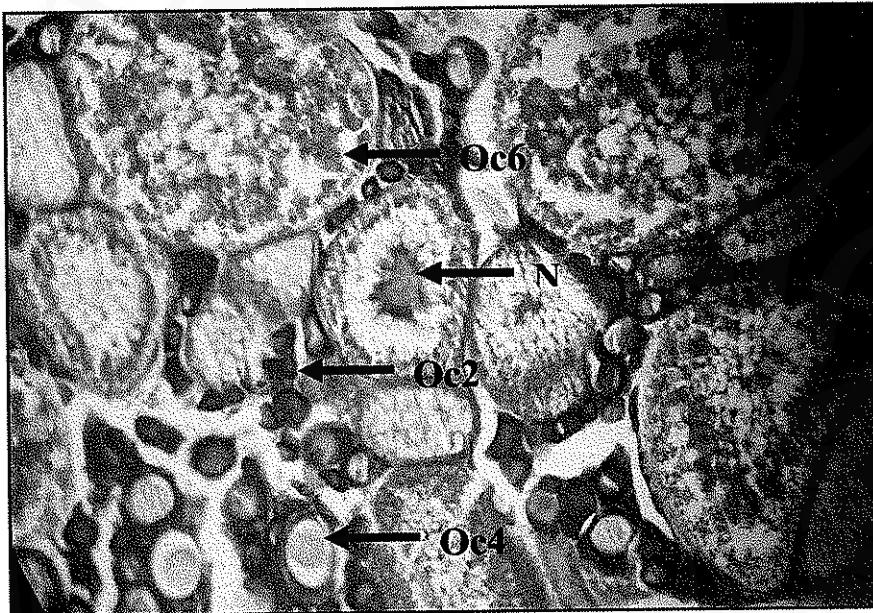
ภาพที่ 23 เซลล์สีบพันธุ์ปลาหม่อนไทยเพศเมียในกลุ่มควบคุมต่าง ๆ พน.ไข่ในระยะที่ 1 (Oc2) และระยะที่ 6 (Oc6) (40x)

ส่วนป่าที่บังคงสภาพเป็นแพศู้ในกลุ่มทดลองต่าง ๆ เมื่อได้รับฮอร์โมน 17β -estradiol ไม่มีผลในการขับยึ้งการเจริญของเซลล์สีบพันธุ์ภายใน ประกอบด้วย spermatozoa อยู่ภายใน seminiferous tubules (ภาพที่ 24)

ภาพที่ 24 เซลล์สีบพันธุ์ของปลาหม่อนไทยเพศผู้ในกลุ่มทดลองต่าง ๆ พน Spermatozoa ระยะต่างๆ (40x)

ส่วนลักษณะทางเนื้อเยื่อของขั้วขาวสีน้ำเงินที่มีขนาดใหญ่ในกลุ่มทดลองต่างๆ ที่ได้รับฮอร์โมน 17β -estradiol รังไข้มีลักษณะภายนอกไม่แตกต่างกันปานกลางเมื่อในกลุ่มควบคุม แต่มีภายในรังไข่พบ Oocyte ระยะต่าง ๆ หลายระยะ (ภาพที่ 25)

ภาพที่ 25 เซลล์สีน้ำเงินที่มีขนาดใหญ่ในกลุ่มทดลองต่าง ๆ พน Oocyte (OC)
หลายระยะแตกต่างกัน (40x)

7. อภิปรายผลการศึกษา

ผลจากการทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้ออร์โนน 17β -estradiol ในลูกปลาทคลองที่มีอายุ 10 และ 20 วัน ให้พสมอาหารที่ระดับความเข้มข้น 60,100 และ 200 มิลลิกรัมต่อกรัม ระยะเวลาการให้อาหารพสมฮอร์โนน 10 และ 20 วัน มีให้ผลในการแปลงเพศปลาหมอไทยเป็นเพศเมียได้ $72.98 \pm 6.14 - 96.97 \pm 5.25$ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสูงกว่าปลาในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับฮอร์โนน เพศเมียได้ $52.47 \pm 25.12 - 65.07 \pm 5.44$ เปอร์เซ็นต์ ส่วนการทดลองที่ใช้ลูกปลาที่มีอายุ 30 วัน ที่ให้ออร์โนนในระดับความ 200 มิลลิกรัมต่อกรัม สามารถเปลี่ยนเพศปลาได้ เช่นกัน ซึ่งมีเพศเมียเท่ากัน $69.45 \pm 2.86 - 70.24 \pm 4.65$ เปอร์เซ็นต์ จากผลการทดลองจะเห็นได้ว่าการใช้ลูกปลาที่มีอายุ 30 วัน สามารถเปลี่ยนเพศปลาเป็นเพศเมียได้เปอร์เซ็นต์ดี อาจเนื่องมาจากการสาเหตุที่ลูกปلامีอายุมาก การให้ออร์โนนจึงมีผลในการเปลี่ยนเพศตัว เมื่อเปรียบเทียบกับอายุลูก

ปลาที่ได้รับฮอร์โมนชนิดเดียวกันในปลา Rainbow trout *Salvelinus fontinalis* (Johnstone et al., 1979) และปลาดุกอุบ (นวลดมณี และคณะ , 2537) ซึ่งให้ผลได้ปานกลางเมื่อ 100 มกกรัมต่อการทดลองครั้งนี้มีผลสอดคล้องกับการทดลองในปลาหม่อนไทยที่เริ่มให้กินอาหารผสมฮอร์โมน 17 β -estradiol กับลูกปลาอายุ 14 วัน ในระดับความเข้มข้น 150 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัมนาน 30 วัน สามารถแปลงเพศปลาหม่อนไทยให้เป็นเพศเมียทั้งได้ 92.59 ± 12.83 เปอร์เซ็นต์ (นวลดมณี และคณะ , 2541) ในการทดลองครั้งนี้ที่ไม่สามารถเปลี่ยนเพศปลาให้ได้เป็นเพศเมียทั้งหมด ทั้งนี้ยังมีปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น อุณหภูมิ ความหนาแน่น ช่วงแสงหรือในปลาบางชนิดที่มีการแยกเพศ เมื่อวัยจะเพศที่เจริญแยกเพศตั้งแต่ระยะต้นๆของชีวิต แต่มีปลาบางชนิดเมื่อวัยจะเพศที่ยังไม่เจริญเป็นเพศใดเพศหนึ่งແนรชัดในระยะก่อนการเจริญพันธุ์ (อุทัยรัตน์, 2535) และจากการศึกษาการเกิด sex differentiated ในพร้อมกันใน 2 เพศนี้มีรายงานในปลาดุกอุฟริกัน (Van Den Hurk และคณะ, 1989) ส่วนในปลาหม่อนไทยคาดว่าจะเกิดก่อน 30 วันหรือใกล้เคียงกับปลาตะเพียนขาวที่การเกิด sex differentiated เมื่อปลาอายุ 21 วัน (เจนจันทร์, 2534) ในปลาหม่อนไทยอายุ 30 วันอาจจะมีปลาบางส่วนเจริญเป็นเพศผู้แล้วเมื่อให้ฮอร์โมนเพศเมียจึงไม่มีการเปลี่ยนเพศ แต่ทั้งนี้มีรายงานการเกิด sex differentiated จะขึ้นกับขนาดตัวปลามากกว่าอายุ (Jensen และ Shelton , 1983) แสดงว่าปลาส่วนใหญ่มีขนาดเล็กเมื่อได้รับฮอร์โมน 17 β -estradiol ก็จะมีการเปลี่ยนเพศเป็นเพศเมียได้ในอัตราสูงและบางส่วนที่มีขนาดใหญ่เมื่อได้รับฮอร์โมนจะไม่มีการเปลี่ยนเพศ ดังนั้นการให้ฮอร์โมนจะได้ผลดีที่สุดเมื่อเริ่มให้ก่อนที่อวัยวะสืบพันธุ์ภายในของปลาจะพัฒนาแยกเป็นเพศใดเพศหนึ่ง ในการทดลองส่วนใหญ่พบว่าการให้ฮอร์โมนเพศตั้งแต่ปีก่อนกินอาหารได้เองหรือตั้งแต่ไข่แดง (yolk) ยุบหมด (อายุ 3-4 วัน) จะทำให้ผลของฮอร์โมนมีประสิทธิภาพสูงสุด (อาทิตย์, 2544) นอกจากนี้ยังมีปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อความสำเร็จในการแปลงเพศ ได้แก่ ความเข้มข้นของฮอร์โมน, ระยะเวลาที่ได้รับฮอร์โมน, ชนิดของปลาและวิธีการที่ให้ปานได้รับฮอร์โมน (Nagy และคณะ, 1981 อ้างโดย กฤณา และคณะ , 2545)

ฮอร์โมน 17- β estradiol ในชุดการทดลองต่าง ๆ มีผลต่ออัตราการรอดตายในกลุ่มทดลองต่าง ๆ ทางสถิติกับกลุ่มควบคุม ซึ่งต่างจากการทดลองในกลุ่มปานโนนิล ปลาหม่อนเทศ พบว่าปลาที่ได้รับฮอร์โมนโดยการผสมในอาหาร มีอัตราการรอดตายไม่แตกต่างกับปลาที่ไม่ได้รับฮอร์โมน (Solar และคณะ, 1984 อ้างโดย กฤณาและคณะ, 2545) แต่ที่การทดลองครั้งนี้มีอัตราการรอดตายต่างกันนี้เนื่องจากขนาดของลูกปลาเริ่มทดลองมีขนาดเล็กและได้รับแอลกอฮอล์ 95 เปอร์เซ็นต์ ที่เป็นตัวละลายฮอร์โมนระหว่างเหงือกจากอาหารยังไม่หมด เมื่อให้ลูกปลากินจึงทำให้ปานไม่สามารถควบคุมการทรงตัวในการว่ายน้ำได้และปลาบางส่วนถูกตายน้ำในช่วงแรกของการทดลองจากทุกกลุ่มทดลอง และเมื่อให้อาหารปานจะกินอาหารน้อยหรือกินแล้วหายออกแล้วจะกินในระยะหลัง ส่วนในการ

เก็บข้อมูลในแต่ครั้งปลาจะถูกรบกวนจากการตักไปชั่งน้ำหนักและวัดความยาว จึงมีผลทำให้อัตราการรอดตายต่ำและการเริ่มเติบโตช้ากว่าปกติ

จากการทดลองพบว่าดัชนีความสมบูรณ์เพศเมื่อปีมาอายุ 3 เดือน ในชุดการทดลองทุกชุดมีปอร์เช็นต์ต่ำกว่าชุดควบคุม และรังไข่มีขนาดใหญ่ ทั้งนี้ เพราะในชุดควบคุมรังไข้มีการพัฒนาในระยะที่ 5 และ 6 ส่วนในชุดการทดลองมีระยะของไข่ตั้งแต่ 1-5 เพราะต้องมีระยะเวลาในการเปลี่ยนเพศ

ในการนำไปประยุกต์ใช้ผลิตปลาหม่อนไทยเพศเมียในเชิงพาณิชย์ โดยให้ลูกปลากินอาหาร พสมอร์โนน 17 β -estradiol จะสามารถผลิตปลาเพศเมียได้ปริมาณมากต่อครั้งแต่จะลื้นเปลือง ออร์โนนมากกว่าเนื้องจากต้องใช้ระดับความเข้มข้นก่อนข้างสูงและไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้เป็นพ่อแม่พันธุ์